

ENVERS L'ASSEMBLEA DEMOCRATICA DE SABADELL

INTRODUCCIO: A) HISTORIA DE L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA

I. ELS ESFORÇOS D'UN POBLE OPRIMIT CAP A LA LLUITA UNITARIA

Des del triomf de l'exèrcit sobre les forces populars a la fi de la guerra civil han estat molts els intents de coordinació de la lluita dels diversos sectors resistents. Amb molt mèrit i des del primer moment, destacades personalitats intentaren refer els quadres destruïts dels grups democràtics del país.

Darrerament, i després d'un llarg període de converses preliminars, cinc organitzacions polítiques: /"Esquerra Republicana de Catalunya", "Moviment Socialista de Catalunya", "Partir Socialista Unificat de Catalunya", "Front Nacional de Catalunya", i "Unió Democràtica de Catalunya", es constituïren en COMISSIO COORDINADORA DE FORCES POLITIQUES DE CATALUNYA. L'intent d'aquesta coordinació era oferir una alternativa política que, amb la seva perspectiva política de conjunt, potenciés el nivell de les lluites de cada sector. Això succeí el 1.969.

Aviat, i després de l'experiència de vàries accions realitzades amb aquest esperit unitari i que culminaren en les accions contra el procés de Burgos del desembre de 1.970, es feu sentir la necessitat de crear una plataforma política més àmplia, que fos el lloc de trobada de tota la rica gamma d'entitats a través de les quals les forces populars expressen llur rebuig de la falsa legalitat feixista.

II. LLENÇAMENT DE LA IDEA I COMISSIÓ PREPARATÒRIA

La C.C.F.P.C. llençà, doncs, la idea d'una ASSEMBLEA DE CATALUNYA. Va invitar a compartir, des del primer moment, la idea i la responsabilitat preparatòria a altres entitats: Taula Rodona, Comissions Obreres, representants d'ambients cristians, Assemblea Permanent d'Intellectuals, Comunitats cristianes de base, Comissió de Solidaritat.

Aquesta Comissió Preparatòria llençà un document en el qual es definís així l'intent:

"Aquesta Assemblea pretén ser una reunió de representants de partits polítics catalans, de grups, d'organitzacions paralegals, d'altres organitzacions i personalitats que a Catalunya mantinguin una activitat, o puguin eventualment desenrotllar-la, contra la dictadura franquista i reconeguin l'opressió a que està sotmesa la personalitat nacional de Catalunya, sense altre exigència per a participar-hi que la d'una actitud de diàleg.

Després de fer notar en aquets mateix document la dificultat de coordinació i de representació a causa de la repressió continuada, afegia: "no és menys cert que han dificultat una acció articulada i una confrontació de les diferents opcions per solucionar els problemes del país, en la que hi participés democràticament tot el poble de Catalunya. Avui, això no és encara possible i no ho serà mentre no aconseguim el restabliment de les llibertats democràtiques. Mentrestant la representativitat en aquest acte sols podrà ser mesurada pel sentit de responsabilitat i per l'actitud dels qui vulguin comprometre la seva presència.

Aquests fets donen a la situació actual una caracterització que és imprescindible de tenir en compte. Per una banda, les dificultats de l'actuació política clandestina han fet que els sectors més actius no derivesin la seva activitat sols a través dels partits polítics sinó que fessin aparició per una gran diversitat de vies. Per una altra banda, organitzacions professionals, culturals o confessionals es vauen constantment requerides per l'actuació política, davant la implicació genèrica que reclama la defensa dels drets humans i la manca de llibertats per desenvolupar les seves pròpies actuacions. Per últim, un amplíssim sector del nostre poble conscient de l'opressió, resta inorganitzat, però disponible com a oposició potencial per a una opció política global que s'ajusti amb les seves formulacions polítiques a les exi-

gències generalitzades, oferida responsablement i amb garanties d'eficàcia".

L'intent era, doncs, la convocatòria d'una gran Assemblea representativa de tota entitat que es pogués a Catalunya amb un sentit democràtic i antifeixista.

Des document preparatori se n'havia fet una difusió de deu mil exemplars, que lentament i amb gran treball havien anat arribant a tots els racons de la geografia de Catalunya. El fruit de la discussió en petits grups havia retornat a la Comissió Preparatòria en forma d'esmenes i suggerències.

III. L'ACTE DEL 7 DE NOVEMBRE

El 7 de Novembre del 1971, en una església de Barcelona tingué lloc la 1ª sessió de l'Assemblea de Catalunya. Cinc hores de parlaments i debats possibilitaren l'aprovació d'aquest comunicat:

Nosaltres, catalans de diferents tendències pertanyents i no pertanyents a organitzacions polítiques, de diversos sectors de la població, obrers, camperols, estudiant intel·lectuals, professionals i ciutadans en general, de Barcelona i de comarques, reunits en Assemblea, malgrat que som conscients de que les actuals circumstàncies dificulten d'esgotar les possibilitats de representació, formulem la present Declaració:

L'actual crisi del règim, de la qual el procés de Burgos fou una manifestació sobresortint, la progressiva presa de consciència i la mobilització de les classes populars, i la necessitat d'oposar-nos fermament a la maniobra continuista d'instaurar Juan Carlos com a suocesor, a títol de rei, del dictador, exigeixen l'adopció unitària d'una alternativa democràtica basada en els punts mínims acceptables per les forces i sectors representants a l'Assemblea, alguns dels quals tenen objectius divergents a llarg termini, però que coincideixen en l'objectiu immediat de l'enderroament del franquisme. Aquests punts de coincidència són els següents:

- 1.- La consecució de l'Amnistia general pels presos i els exiliats polítics.
- 2.- L'exercici de les llibertats democràtiques fonamentals: llibertat de reunió, d'expressió, d'associació -inclosa la sindical-, de manifestació i dret de vaga, que garanteixin l'accés efectiu del poble al poder econòmic i polític.
- 3.- El restabliment provisional de les institucions i dels principis configurats en l'Estatut de 1932, com a expressió concreta d'aquestes llibertats a Catalunya, i com a via per arribar al ple exercici del dret d'autodeterminació.
- 4.- La coordinació de l'acció de tots els pobles peninsulars en la lluita democràtica.

Com a objectius immediats, fem una crida a tot el poble català -i considerem catalans tots els que viuen i treballen a Catalunya- perquè incorpori la perspectiva global del canvi democràtic a cada una de les seves lluites concretes i perquè intensifiqui l'esforç per a una ràpida obtenció de:

- a) La unitat d'acció de totes les forces democràtiques.
- b) La solidaritat en la lluita en favor dels represaliats.
- c) L'acabament de la repressió i la consecució de l'Amnistia.

Per tal de vetllar per l'aplicació dels acords de l'Assemblea, és elegida una Comissió Permanent, la qual impulsarà totes les iniciatives útils per aconseguir la mobilització popular, fomentant accions unitàries i prepararà una nova sessió de l'Assemblea de Catalunya, més àmplia i representativa".

Catalunya, 7 de Novembre 1971

Aquesta declaració fou signada per les següents delegacions: C.C.F.P.C. (Comissió Coordinadora de Forces Polítiques de Catalunya, integrada per "Esquerra Republicana de Catalunya", "Front Nacional de Catalunya", "Moviment Socialista de Catalunya", "Partit Socialista Unificat de Catalunya", "Unió Democràtica de Catalunya"); PSAN, (Partit Socialista d'Alliberament Nacional); PORT (Partido Obrero Revolucionario Trotskysta); PSOE (Partido Socialista Obrero Español); CC.OO. (Comissions Obreres de les localitats i comarques de Manresa-Sallent; Sabadell, Vallès Oriental, Terrassa, Baix Llobregat, Tarragona, Mataró, Badalona, Lloida i Barcelona); UGT (Unión General de Trabajadores); Bloc Català d'Estudiants; Joventut Obrera de Front Nacional de Catalunya; Joventut Comunista de Catalunya; Moviment Universitari de les següents facultats de les Universitats Central i Autònoma: Periodismo, Aparelladors, Medicina, Enginyers, Dret, Farmàcia, Filosofia, Econòmiques, Ciències, ATS, Enginyers de Terrassa; Comunitats cristianes de Base; Representants d'ambients cristians; Grup de No Violents; Taula Rodona; Assemblea Permanent d'Intel·lectuals Catalans; Comissions de Camporols; Professors Universitat Central i Autònoma; Grups professionals: periodistes, metges, advocats, aparelladors, arquitectes, ensenyants, cinema; Professors No Numeraris d'Universitat Central i Autònoma; Grup de Dones Democràtiques; Representants de les localitats i comarques següents: Barcelona, Amposta, Tortosa, Reus, Tarragona, Igualada, Alt Penedès, Baix Penedès, Garraf, El Prat de Llobregat, Gavà, Terrassa, Sant Vicenç dels Horts, Sabadell, Manresa, Cerdanyola-Ripollet, Castellar del Vallès, Granollers, Sant Feliu de Codines, Sant Llorenç Savall, Badalona, Mataró, Caldes de Sant Pol, Pineta, Arenys, Canet, Calella, Malgrat, Blanes, Girona, Vic, Figueras, Torelló, Lleida, Ripoll, Vilafranca del Penedès, Manlleu i Centelles; C.A.E.; Comissions de Barri. Bandera Roja hi participà però no signa el document.

En el transcurs dels treballs de post-assamblea, s'hi han incorporat els següents grups: Partit Carlí Català; Grups d'Acció Carlina; Solidaritat Obrera de Catalunya; Unió Sindical Obrera; Grup de No-Alineats Políticament; Partido Comunista de España (Internacional); Partit Obrer d'Unificació Marxista (POUM); Bandera Roja. A més de nuclis de comarques organitzats unitàriament a l'entorn de l'Assemblea.

La mateixa nit es convocà una roda de premsa clandestina, a la que hi assisteixen periodistes nacionals i d'agències estrangeres, en la que es donà informació de l'acte i s'entregà el comunicat aprovat per l'Assemblea.

El Govern es va enterar de la celebració de l'Assemblea per la premsa internacional, al dia següent, i comminà la Policia de Barcelona per a que localitzés i anul·lés el que hi pugui haver d'aquesta nova entitat política, l'abast de la qual se li escapa i no pot valorar. La repressió es centra sobre sis personalitats àmpliament conegudes per la seva tradicional actitud de defensa dels drets culturals i polítics a Catalunya. El Govern fa seva la versió de la policia de Barcelona, que intenta cobrir el seu fracàs, negant la celebració de l'Assemblea i reduint tot a un muntatge d'una Conferència de premsa sensacionalista, sense cap base real.

IV. EL TREBALL REALITZAT

Com a resultat i acord de l'Assemblea s'inicià per part de tots els sectors i personalitats presents en la celebració de l'acte, una expensa campanya de difusió del Comunicat i de treball polític d'explicació i profundització d'aquest mateix comunicat i del significat polític de l'Assemblea. Per mitjà d'aquest treball polític el poble de Catalunya va prenent consciència de que és a ell a qui correspon la creació de les vies cap a la legalitat democràtica.

Els organismes de l'Assemblea han llençat campanyes populars com "la imposició del dret a la solidaritat democràtica", "refús de la il·legalitat feixista amb la pràctica de la desobediència civil" i la campanya d'"explicació política del perquè l'Estatut d'autonomia de 1932".

Aquestes campanyes es fan arribar al poble de Catalunya per mitjà de reunions clandestines i inclusivament públiques, publicacions, pasquins, manifestacions al carrer etc. L'Assemblea ha volgut superar la dificultat de comunicació amb el poble per mitjà

jà de la publicació unitària del "Butlletí de l'Assemblea de Catalunya" i l'emissora clandestina "La veu de l'A. de C."

Així ha pogut fer conèixer les seves campanyes i les seves preses de posició política davant d'aconteixaments importants.

La campanya sobre l'Estatut de 1932 va culminar amb una concentració popular a Ripoll. El dia 12 de Novembre es van aplogar a Ripoll milers de persones vingudes d'arreu de Catalunya per a commemorar el primer aniversari de la celebració de la I sessió de l'Assemblea de Catalunya. L'Assemblea de Catalunya anà a Ripoll amb la voluntat expressa de celebrar una festa popular, d'exercir el dret de lliure reunió i expressió i de sensibilitzar aquella zona per tot el què l'Assemblea de Catalunya significa i proclama. Al nostre aploc pacífic es responia amb la més dura repressió per part de les forces que estan al servei d'un règim que ens vol amordassar.

En el context general de les lluites reivindicatives i de protestes populars per l'assassinat de l'obrer Manuel Fernández Márquez, en el moment que s'iniciava la gran lluita de Scat, l'Assemblea de Catalunya va difondre una crida escrita al poble català, amb el títol següent:

L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA AMB LA CLASSE OBRERA CAP A UN PRIMER DE MAIG DE LLUITA PER LES LLIBERTATS POLITIQUES I NACIONALS=

La crida de l'Assemblea de Catalunya va donar lloc a una gran concentració de masses a Sant Cugat del Vallés. La diada va començar amb una gran assemblea on intervingueren representants de la Comissió Obrera de Scat. Més tard es va celebrar l'acte previst a l'església, on fou llegit el document dels bisbes catalans entorn del primer de maig. A la sortida es va formar una gran manifestació de més de 8.000 persones, la qual durant més d'una hora va recórrer uns dos kilòmetres fins al centre de Sant Cugat. Després que els manifestants s'auto-dissolgueren la policia va ocupar Sant Cugat. Es van produir més de vint detencions. Cal assenyalar que els manifestants van rebre mostres actives de solidaritat per part del poble de Sant Cugat.

El dia 28 d'octubre del 73, son detingudes 113 persones a la Parròquia de Sta. Mª Mitjancera, acusades de constituir la Comissió Permanent de l'Assemblea de Catalunya. Aquestes detencions provoquen un poderós moviment de protesta a tot Catalunya, exigint l'immediata llibertat de tots ells.

El dia 11 de novembre, amb motiu de celebrar el 2° aniversari de l'Assemblea de Catalunya, i amb solidaritat amb els 113, hi ha una movilització de masses, amb un èxit espectacular. Milers de persones es dirigeixen a Vic procedents de tot Catalunya. Les forces represives tenien ocupada militarment la ciutat, i tenien tots els accessos bloquejats, inclosos els camins veïnals. A la plaça de les arcades hi tenen més de 40 vehicles, centenars de policies i dos helicòpters sobrevoles la ciutat. S'impedeix l'entrada de cotxes i autocars. Els viatjors dels trens, son obligats a posar-se de cara a la paret amb els braços a l'aire per ser escorcollats. En les carreteres, files de 20 Km. Al no poder entrar a Vic, la gent fa correr la veu del que passa, es dirigeix a l'Atmotlla del Vallès, i a les 4 hi ha un miting, on hi assisteixen més de 6.000 persones en el que es parla de l'Assemblea de Catalunya, i del que en sorgeix una manifestació. A les 5 a Granollers, a la plaça dels porcs, es concentren més de 15.000 persones, i hi han moltes pancartes. Es realitza una manifestació que dura molta estona. Es practiquen nombroses detencions. 7 autocars son obligats a anar a la "Jofatura" de Via Laietana.

El dia 1 de desembre de 1973, el sacerdot Lluís Mª Xirinacs realitza una vaga de fam que dura 40 dies per demanar "tots els 113 al carrer". Els Bisbes de Catalunya es pronuncien pels drets de reunió i associació i per la llibertat dels detinguts. Totes les organitzacions democràtiques internacionals, exigeixen també la llibertat dels 113.

L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA EN CONTRA LA VIOLENCIA INSTITUCIONALITZADA.

El dia 20 de març de 1974, en protesta per l'execució d'en Puig Antich, l'A. de C. convoca un funeral a la parròquia de St. Agustí. A la sortida, es produeix una concentració de persones que hom calcula en unes 40.000, que ocupen pràcticament l'àrea compresa entre Rambles, Plaça de Catalunya i Ronda. Es realitzen més de 6 manifestacions a diferents punts del centre de Barcelona. La brutal actuació de la policia provoca l'indignació manifesta de la gent. Es realitzen algunes detencions.

B) APORTACIONS QUE CONFIGUREN EL CONTINGUT POLITIC DE LA II SESSIO DE L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA.

I.- L'enfortiment de les lluites i la crisi de la dictadura.

En la lluita contra la dictadura, el poble de Catalunya ocupa un lloc important. El combat per les llibertats nacionals i en defensa dels interessos socials i econòmics ha interessat en una o altra forma els homes i les dones del nostre poble, i en un clima d'elevació de la consciència unitària, els principis programàtics de l'Assemblea de Catalunya han anat oferint una xarxa concreta de punts de referència capaçs de respectar i potenciar les lluites sectorials més heterogènies.

I.1. Les lluites obreres. En la perspectiva de la vaga general. La lluita pel dret de vaga i pels drets sindicals.

En aquesta aportació global del poble de Catalunya en la lluita de les nacions i les regions de l'Estat espanyol, contra el govern i el seu règim feixista, el moviment obrer ocupa el lloc d'avantguarda.

Avui, el moviment obrer és una realitat de gran amplitud, amb capacitat per a estendre's encara molt més i per a atreure al seu voltant la lluita solidària d'amples sectors socials. Al mateix temps, és cada vegada més enèrgica la decisió obrera de lligar estretament la lluita reivindicativa a uns objectius unitaris de caràcter polític: llibertats fonamentals, dret de vaga, drets sindicals.

Per això, cal valorar com a essencials les darreres grans mobilitzacions obreres - Ferrol, Vigo, Barcelona, Cardanyola, Ripollet, Navarra -, que ens indiquen el gran avenç que actualment es produeix en la capacitat de lluita i de mobilització de la classe obrera i altres sectors del poble, a les diverses nacions i regions de l'Estat espanyol. Les vagues en cadena, fins arribar a l'atur de poblacions i comarques senceres, són un fet cada vegada més freqüent que fa actual la perspectiva d'una vaga general, a nivell de tot l'Estat, com un poderós element que afavoreixi la ruptura democràtica i l'acabament de la dictadura.

I.2. Les lluites de la pagesia.

La mobilització actual s'estén també a molts altres sectors. Afrontada a gravíssims problemes, la pagesia catalana pren actituds de descontentament creixent. L'abandó forçat de la terra, l'explotació en profit de l'oligarquia terratinent a través dels mecanismes de la Seguretat Social Agrària, la comercialització monopolística i explotadora dels productes del camp, l'administració antidemocràtica de les cooperatives les expropiacions forçades, sense dignes compensacions, en favor del gran capital, (autopistes, instal·lacions i polígons industrials), les dificultats per a l'accés a la propietat de la terra per part dels qui la treballen, són poderosos elements mobilitzadors i, malgrat que les formes organitzatives de la pagesia no han assolit encara un ple desenvolupament, van prenent cada dia més importància les lluites que neixen entorn dels problemes més vius. En aquets procés de mobilització creixent del camp català, els joves -afrontats també a una greu problemàtica: manca de mitjans culturals, d'educació i formació professional, d'esplai- constitueixen un important element de dinamització.

I.3. Les lluites populars contra el caos urbà, contra la corrupció, per un ensenyament i una sanitat i seguretat social al servei del poble.

Les lluites dutes a terme en els nuclis urbans, arreu del país, veuen la incorporació de grans sectors cívics a la lluita unitària i fan possible la maduració de noves formes d'organització unitària de base territorial. La caòtica situació urbana, fruit del centralisme i de la irracionalitat i la corrupció de l'administració tant a nivell d'ajuntament com als altres organismes de l'Estat, es tradueix en situacions de gravetat creixent. Són aspectes d'aquesta situació: la indefensió del poble davant dels serveis monopolistes -gas, transports, telèfons, electricitat-; el risc permanent de catàstrofes degudes a la corrupció i a la impunitat amb què actuen els responsables dels serveis públics -explosions, esfondraments, riudes-; l'especulació del sòl urbà que fa impossible d'aconseguir habitatges dignes i assequibles fins i tot en el cas dels anomenats de "protecció oficial"; la manca d'instruments democràtics a nivell local i d'un urbanisme racional, fent impossible una vida humana i comunitària; la situació d'un ensenyament classista, deficient i deformador; una estructura sanitària totalment insuficient i una seguretat social que malgrat que és pagada pels treballadors, no ofereix els més elementals serveis exigibles.

El poble va donant respostes cada vegada més enèrgiques a aquests problemes, assolint un nivell de combativitat i d'organització que fan d'aquests processos de lluites urbanes uns elements calu en el procés de mobilització general contra el règim a través de la reivindicació de les llibertats i del conseqüent control democràtic dels serveis i de l'administració públics.

1.4 El moviment estudiantil i el moviment ensenyant. El fracàs del "reformisme" educatiu i del franquisme.

Tres anys després de la promulgació de la "Ley General de Educación", la fallida total de la temptativa "reformista" del franquisme en el terreny educatiu ha creat una situació profundament conflictiva i difícil de descriure. La contundent resposta a la demagògia de la L.G.E., l'agroujament dels problemes existents, que han originat una mobilització creixent de tots els sectors que hi estan implicats -estudiants professors, i mestres i pares en incorporació creixent- porten el règim a una situació en què l'aplicació, amb noves formes, del seu projecte educatiu -plans Suárez, estatut del professorat, liquidació de facultats i de branques d'estudi, etc.) no es possible sense el suport d'una repressió generalitzada (liquidació de la pretesa autonomia universitària, etc., projecte de selectivitat..)

Contra aquesta política educativa, basada en la repressió sistemàtica, la resposta és la gran mobilització unitària per un ensenyament gratuït, per a tothom i al servei del poble.

1.5 La batalla dels professionals per la democràcia.

Els intel·lectuals i els professionals s'incorporen, partint dels seus problemes específics i d'una manera cada vegada més decidida, a la lluita per la democràcia. Aquesta acció s'ha exercit a través dels col·legis i les associacions professionals i també adoptant formes noves de lluita, sobretot després de la constitució de l'Assemblea Permanent d'Intel·lectuals i Professionals (Montserrat, desembre 1970)

Acovardit davant la protesta creixent dels professionals, el règim tracta ara de liquidar brutalment els Col·legis. Topa, en aquest intent repressiu, amb un rebuig unànime. Entorn del projecte de nova llei dels col·legis professionals s'estableix així una prova de força de gran transcendència política.

1.6 Noves instàncies de mobilització democràtica.

Noves instàncies de mobilització democràtica van sorgint al si d'aquesta lluita. Cal reconèixer el paper important que poden jugar els Comitès de Solidaritat, les Assemblees Democràtiques que apareixen en algunes barriades o pobles, que són importants plataformes unitàries de lluita democràtica i marquen un camí de noves possibilitats.

També cal destacar els moviments de base, que en diverses formes tenen una partici-

pació creixent en les mobilitzacions actuals -com es el cas d'alguns grups cristians de base-, i que reflecteixen les aspiracions democràtiques actuals.

1.7 L'opressió nacional. La lluita pels drets de Catalunya.

El poble de Catalunya lluita per les llibertats democràtiques i socials dins el marc d'un poble col·lectivament oprimat. Per això les seves lluites són inseparables de la reivindicació nacional. La lluita contra l'opressió nacional i pel dret a l'autodeterminació constitueix un element bàsic d'unitat, de dinamització, i també de clarificació política enfront de les posicions evolucionistes. D'aquí l'enorme importància de la reivindicació de l'Estatut autònom, que l'Assemblea de Catalunya en la seva I sessió plenària, ha fet seva.

1.8 La resposta del règim: immobilisme i repressió. La frustració de les esperances transformistes.

Davant aquest cúmul de situacions conflictives, de reivindicacions populars, el règim es mostra absolutament incapaç d'oferir solucions. Els intents continuïstes per a prosseguir el règim d'opressió mitjançant la designació de Juan Carlos com a successor del dictador, topen amb un ampli rebuig de tot el nostre poble, en mobilització política creixent així com amb actituds de desconcert, escepticisme o desacord dintre mateix de les forces del règim.

En el moment actual, aquesta situació motiva l'accentuació de les actituds immobilistes i repressives. Però la inutilitat de la repressió és avui clara. L'immobilisme repressiu només condueix a l'exacerbació dels problemes plantejats. No frena en el més mínim la marxa ascendent del combat democràtic. Aïlla més i més al propi règim, que veu com forces tradicionalment favorables o passives passen a actituds de distanciament. L'actitud de la jerarquia de l'Església representa, en aquest sentit, el procés més visible. Una mostra d'aquesta actitud es l'homilia del Bisbe Añoveros i la declaració dels Bisbes catalans sobre els drets de reunió, associació i expressió.

Les esperances que alguns sectors de l'oligarquia espanyola posen en la recerca d'una sortida "aperturista" que faci possible la transformació evolutiva de la dictadura vers unes formes de poder més aptes per a recuperar la base social de manteniment del règim i per a una incorporació a la C.E.E., es frustren permanentment davant la incapacitat de portar a terme una evolució sense posar en perill les bases mateixes del règim. L'afermada defensa dels seus interessos davant l'increment de les lluites i les reivindicacions d'amplis sectors del poble, no els deixa, avui per avui, altra actitud que la repressió i l'immobilisme coincidint així amb els sectors ultras, tal com ho demostra l'últim canvi de govern.

1.9 La lluita contra la repressió, per la solidaritat, per l'amnistia.

En aquesta situació d'augment de les actituds immobilistes i repressives del poder, pren una importància primordial la lluita unitària contra la repressió, per la solidaritat i per l'amnistia.

D'ençà del consell de guerra de Burgos, la mobilització popular contra la repressió ha estat permanent. La mobilització creixent contra els assassinats, contra les tortures i els mals tractes, contra les condicions inhumanes a les presons del règim, l'exigència del dret a la solidaritat, la reivindicació d'un estatut del presoner polític, són també elements constants a tots els nivells de la lluita democràtica. Les vagues de fam a les presons (Alcalá, Soria, Zamora) aixequen amplis moviments de solidaritat. El procés contra Camacho i els seus companys de Comissions Obreres el procés contra membres de la U.S.O., el dels companys de la Tèrmica del Besòs, i d'altres, on es demanen penes fins de vint anys de presó pel "delicte" d'exercir els drets sindicals, seran motiu d'amplis mobilitzacions de protesta.

1.10 La crisi del franquisme i l'exigència d'una alternativa de ruptura democràtica.

La crisi en què es troba el règim es veu aguditzada cada dia per l'increment de la

lluita de masses i pels avenços en la concreció d'una alternativa unitària de ruptura democràtica.

Davant la situació política descrita, la necessitat d'avançar més, d'ampliar les lluites, d'articular una alternativa concreta de ruptura democràtica capaç d'unificar l'acció de totes les forces democràtiques, és una necessitat urgent, a Catalunya com a la resta de l'Estat espanyol. L'Assemblea de Catalunya, plenament conscient d'aquesta necessitat imperiosa, conscient també de les esperances i del ressò que desvetlla, al país com a les diverses nacions i regions de l'Estat espanyol, haurà de jugar un paper essencial en les lluites decisives que s'apropen.

2. L'Assemblea de Catalunya: experiències, posicions, objectius.

2.1 L'alternativa elaborada en la I sessió i les experiències del primer període d'actuació de l'Assemblea de Catalunya.

En valorar l'abast i la justesa de l'alternativa política elaborada en la I sessió plenària, cal considerar sobretot la difusió i el ressò polític del seu comunicat. Quant a la difusió, si bé no ha esgotat encara les seves possibilitats, ha assolit un abast més ampli i profund que cap altre fet polític a Catalunya d'ençà de l'inici de la dictadura. Quant al ressò polític, constatem que el denominador comú i els elements d'unificació política s'expressaven i s'expressen clarament en els quatre punts programàtics elaborats.

La participació creixent dels sectors en lluita als organismes de l'Assemblea de Catalunya i l'augment constants de la seva capacitat de convocatòria confirmen, mancats com estem d'altres instruments de control democràtic més adequats, l'abast i la vigència del programa de l'Assemblea de Catalunya.

D'altre banda, l'Assemblea de Catalunya va esdevenint un fet viu i dinàmic arreu del país. Constitueix un fet davant el qual les forces polítiques i socials d'oposició a la dictadura han hagut de definir les seves posicions. La majoria han estat de secundament i de participació. Cal impulsar el procés d'ampliació cap als sectors i les organitzacions que encara no hi participen.

El ressò de l'Assemblea de Catalunya ha ultrapassat l'àmbit del nostre poble. A les distintes nacions i regions de l'Estat espanyol l'experiència de l'Assemblea de Catalunya és seguida amb un gran interès. Els resultats de l'incipient treball de relacions internacionals mostren les possibilitats obertes en aquest camp.

En el treball de pre-assemblea hem pogut analitzar de manera concreta i detallada totes les experiències del primer període d'actuació de l'Assemblea de Catalunya. Avui s'imposa acceptar positivament, en línies generals, el treball realitzat, ja que si bé no hem esgotat ni de lluny les possibilitats que l'Assemblea de Catalunya ofereix com a eina de convergència i mobilització unitària del nostre poble, sí que hem assegurat una dinàmica, hem assolit fites importants, i avui ens trobem en situació de fixar-nos noves tasques a un nivell més ambiciós. Les concentracions de Ripoll, Sant Cugat, Granollers, i Barcelona, marquen, en aquest sentit, un camí a seguir.

2.2 L'Assemblea de Catalunya davant el moment actual: reafirmació dels punts programàtics; incorporació de noves exigències unitàries.

En el si dels combats actuals davant la crisi de la dictadura, apareixen cada dia com a més necessaris uns objectius polítics defensats unitàriament, com a element bàsic en el procés de creació d'una alternativa democràtica i de realització de la ruptura democràtica.

DECLARACIÓ PROGRAMÀTICA DE L'ASSEMBLEA DEMOCRÀTICA DE SABADELL

Nosaltres, sabadellones de diferents tendències, portanyents i no portanyents a or-

ganitzacions polítiques, de diversos sectors de la població, obrers, estudiants, intel·lectuals, professionals i ciutadans en general, reunits en Assemblea Democràtica, malgrat que som conscients que les actuals circumstàncies dificulten d'esgotar les possibilitats de representació, ens adherim a la declaració programàtica de l'Assemblea de Catalunya, i formulem la present declaració:

L'actual crisi del règim, la progressiva presa de consciència i la mobilització de les classes populars i la necessitat d'oposar-nos fermament a la maniobra continuïsta d'instaurar Juan Carlos com a successor, a títol de rei, del dictador, exigeixen l'adopció unitària d'una alternativa democràtica, basada en els punts mínims acceptables per les forces i sectors representats a l'Assemblea Democràtica, alguns dels quals tenen objectius divergents a llarg termini, però que coincideixen en l'objectiu immediat de l'enderrocament del franquisme. Aquest punts de coincidència, que són els de l'Assemblea de Catalunya, són els següents:

- 1.- La consecució de l'Amnistia general per als presos i els exiliats polítics.
- 2.- L'exercici de les llibertats democràtiques fonamentals: llibertat de reunió, d'expressió, d'associació -inclosa la sindical-, de manifestació i dret de vaga, que garanteixin l'accés efectiu del poble al poder econòmic i polític.
- 3.- Es restabliment provisional de les institucions i dels principis configurats en l'Estatut de 1932, com a expressió concreta d'aquestes llibertats a Catalunya, i com a via per arribar al ple exercici del dret d'auto-determinació.
- 4.- La coordinació de l'acció de tots els pobles peninsulars en la lluita democràtica.

L'Assemblea Democràtica de Sabadell pretén ser:

Un òrgan unitari de masses, que faciliti la convergència dels partits polítics, moviments de masses, organitzacions i grups de caràcter democràtic, grups de professionals, moviments de barri, institucions culturals, i tota mena d'entitats, de nuclis i persones rellevants, susceptibles d'apoiar des del seu camp d'acció, amb formes i mètodes propis, els punts programàtics de l'Assemblea.

Un marc de treball unitari, on s'intenta elaborar una alternativa democràtica a les formes actuals del poder polític municipal, a partir de les lluites i reivindicacions sorgides a cada sector.

Un instrument al servei de tots els sectors, moviments, organitzacions, institucions, i persones, tot respectant l'iniciativa i l'autonomia pròpia de cada ú, que participen o susceptibles de participar en la lluita democràtica.

Un lloc de convergència i ressonància de les lluites dels diversos sectors. Ha de representar, en les condicions actuals d'il·legalitat, als sectors més avançats de la població de Sabadell.

Un portaveu de l'Assemblea de Catalunya a Sabadell, apoiant, difonent les seves accions i coordinant-les amb ella a nivell de tot Catalunya.

Per tant, l'Assemblea Democràtica de Sabadell es compromet a difondre al màxim les conclusions elaborades i crida a tots els sectors a participar-hi activament. Per altre part, el caràcter de l'A. D. de S., no impedeix que en circumstàncies importants, adopti actituds, decisions, i manifesti la seva posició com a tal, públicament.

Per a participar-hi cal, solament, una voluntat de lluita en una perspectiva democràtica. No cal pas un acord complert amb tots els punts que s'adoptin.

Com a objectius immediats, fem una crida a tota la població de Sabadell, perquè incorpori la perspectiva global del canvi democràtic a cada una de les seves lluites

concretes i perquè intensifiqui l'esforç per una ràpida obtenció de:

- a) La unitat d'acció de totes les forces democràtiques.
- b) La solidaritat en la lluita en favor dels represaliats.
- c) L'acabament de la repressió i la consecució de l'amnistia.

Per tal de vetllar per l'aplicació dels acords de l'Assemblea, es elegida una comissió permanent, la qual impulsarà totes les iniciatives útils per aconseguir la mobilització popular, fomentant accions unitàries i prepararà noves sessions de l'Assemblea, més àmplies i més representatives.

Constatant, però, l'existència de greus problemes d'abast general que tenen una enorme importància i impulsen lluites de gran amplitud, creiem que cal incorporar al març programàtic de l'Assemblea Democràtica de Sabadell, l'exigència de solucions a aquestes problemes. Es tracta de la problemàtica educativa, de la derivada de la situació de la sanitat i la seguretat social, de les condicions de vida i de treball a Sabadell, de les reivindicacions polítiques immediates de la classe obrera, dels jubilats, i de la situació de les víctimes de la repressió franquista.

A/ Un ensenyament gratuït i al servei del poble: que vol dir: a) gratuïtat de l'ensenyament públic a tots els nivells; b) equipaments escolars i pre-escolars suficients i dignes; c) desaparició de qualsevol tipus de control classista en els diversos graus de l'ensenyament; d) ensenyament vinculat a la realitat nacional de Catalunya; e) possibilitats efectives d'un control democràtic de l'aparell educatiu i dels continguts de l'ensenyament.

B/ Una sanitat i una seguretat social al servei del poble: a) equipaments sanitaris i hospitalaris adequats; b) seguretat social completa i gratuïta per a tots els treballadors assalariats; c) gestió i control democràtic de la seguretat social a mans dels afiliats; d) pensions dignes pels jubilats.

C/ Una vida més humana i democràtica: a) democratització de la gestió i administració local a tots nivells; b) equipaments urbans i vivendes nacionals i suficients; c) lluita contra l'especulació del sòl urbà; d) planificació urbana i territorial que englobi tota l'àrea nacional catalana; e) donar una alternativa política al poder municipal.

D/ Les reivindicacions polítiques immediates dels treballadors: L'Assemblea és conscient que en el camí de la conquesta dels quatre punts programàtics moreixen relleus especials aquells que afecten més directament i explícitament als sectors democràtics d'avantguarda: en primer lloc i en general, a tot el poble treballador. És per això que en el camí de garantir l'accés efectiu del poble al poder econòmic i polític, per a l'Assemblea té una importància decisiva l'ampli i real exercici de les llibertats democràtiques -especialment la llibertat d'associació sindical i el dret de vaga- per part de tots els treballadors, com a únic marc polític en el qual puguin plantejar-se amb possibilitats de resolució les reivindicacions immediates que afectin a les condicions de vida i de treball de tot el poble.

E/ La lluita contra l'opressió cultural i lingüística, símbols permanents de l'agressió política al poble de Catalunya i la lluita contra la manipulació a què estem sotmesos els catalans a través dels mitjans de comunicació i els mecanismes de censura, han d'ajudar a una àmplia mobilització popular que l'Assemblea ha d'impulsar i fer seva.

F/ Solidaritat amb les víctimes de la repressió franquista: l'Assemblea es solidaritza amb totes les víctimes de la repressió franquista en l'aspecte moral, físic i econòmic, i fa seva l'obligació d'aconseguir per a elles una reparació justa a través dels mitjans adequats.

G/ Lluita contra la repressió. Desarticulació de l'aparell repressiu i burocràtic feixista.

H/ Solució efectiva per als problemes de la joventut:

J Democratització de l'exercit. -

a) Impulsió de les lluites democràtiques a l'interior de l'exercit per tal de evitar que serveixi a fins antipopulars.

b) Creació d'un Estatut d'objectius.

2.3 Objectius immediats de l'Assemblea: línia de masses, millorament de l'organització.

La discussió desenvolupada ens permet definir unes línies de treball immediates.

A/ La ruptura democràtica passa per una línia d'acció de masses.

La dictadura no acabarà per si mateixa. Al contrari: sense l'acció de les masses progressivament enfortida per mitjà d'una unitat política rotundament expressada i secundada no serà possible la ruptura democràtica.

Enfortir aquest procés vol dir, per a l'Assemblea: a) fer costat a les iniciatives que tendeixin a la generalització constant de les lluites i que, pel seu caràcter, se situen dins el marc dels objectius unitaris; b) Impulsar especialment tots els aspectes de la lluita solidària; c) impulsar iniciatives de lluita pròpies de l'Assemblea, capaces de trobar un ampli ressò en la nostra ciutat, per exemple: en aquests moments, La Gran Via, Residència Albada, Hospital Comarcal, Augment del Cost de la Vida, repressió i violència legalitzades, problema escolar, etc.

B/ Millorament de l'organització

La comissió permanent ha de mantenir el seu caràcter obert i els principis organitzatius aprovats, per a no caure en superestructures artificials i inoperants; però es fa necessari un esforç per a incrementar constantment la representativitat d'aquest organisme, de manera que no hi quedi al marge cap sector amb participació activa en les lluites. Les experiències d'extensió territorial i sectorial han d'incrementar-se (Assemblees als barris, etc.) però constituint sempre organismes oberts i representatius al màxim. Al mateix temps, cal definir els nivells de participació en els organismes permanents de l'Assemblea Democràtica de Sabadell. La participació ha de partir del respecte pels acords de l'Assemblea. Altres formes de participació, (Observadors, etc.) portarien a deformar el seu caràcter de convergència política unitària. Poden acceptar-se situacions d'observació o similars en membres que, pel seu caràcter, no poden expressar actituds polítiques definides (p.e: agències d'informació estudi i anàlisi de la realitat local).

Finalment, cal assenyalar la necessitat d'agilitzar les tasques dels òrgans permanents de l'Assemblea Democràtica de Sabadell. La creació de comissions provisionals de treball, en funció de moments i motius concrets, pot ésser aquesta via d'agilització.

C/ Establir una coordinació i participació en l'Assemblea de Catalunya, el seu secretariat i la comissió permanent. També cal relacionar-nos amb les diferents Assemblees democràtiques existents a la comarca del Vallès.

A partir d'aquest document, d'alternativa democràtica al Poder municipal, cal que s'enriqueixi amb les aportacions de tots els sectors que componen l'Assemblea.

Aquest document serà assumit plenament, una vegada celebrada l'Assemblea, convenientment modificat, d'acord amb les aportacions i esmenes que s'hagin pogut formular.